



مجمع دموکراسی برین احیای آرمان‌های دموکراتیک: مسیر پیش روی افغانستان گزارش

مقدمه: جرقه‌ای از نور در دل تاریکی

در تاریخ 27 و 28 مارچ 2025، ابتکار توسعه برین رویدادی را برگزار کرد که همچون چراغی در دل تاریکی سلطه طالبان بر افغانستان می‌درخشید. "مجمع دموکراسی برین" که توسط "ابتکار برین برای توسعه" سازماندهی شده بود، تحت عنوان "احیای آرمان‌های دموکراتیک: مسیر پیش روی افغانستان" برگزار شد. این گردهمایی دو روزه فراتر از یک کنفرانس بود—سمفونی‌ای از صداها بود؛ جایی که فعالان مدنی، دانشگاهیان، دیپلمات‌ها و جوانانی که قلبشان هنوز با امید می‌تپد، گرد هم آمدند تا آینده‌ای دموکراتیک را از خاکستر ستم بسازند. این مجمع فضایی بود برای شنیدن صداها، خاموش‌نشده و ترسیم مسیری به سوی رهایی از چنگال افراط‌گرایی.

جزئیات برنامه: فراخوانی جهانی برای عمل

این مجمع طی دو روز پرانرژی برگزار شد؛ از ساعت ۱۰ صبح به وقت نیویارک در روز اول آغاز شد و در روز دوم به پایان رسید. برنامه‌ریزی آن با دقت طراحی شده بود تا مردم افغانستان و حامیان‌شان را در سراسر جهان به هم متصل کند: ساعت ۶:۳۰ عصر به وقت کابل، ۵ عصر به وقت ترکیه، و ۳ بعدازظهر به وقت فرانسه. پخش زنده فاصله‌ها را از میان برداشت و صداها را فراتر از مرزها طنین‌انداز کرد.

پنل بحث ترکیبی از شجاعت، حکمت و الهام بود:

خانم نظیفه محبوب، روزنامه‌نگاری که با پرسش‌های تیز خود گفتگو را زنده نگه داشت
دکتر صحرا کریمی، استاد دانشگاه و کارگردان فیلم که هنر را به میدان نبرد آورده است
خانم منیژه رامزی، استاد دانشگاه و نویسنده‌ای که با کلماتش آینده را ترسیم می‌کند
خانم نگاره میرداد، دیپلماتی که صدای افغانستان را از پולند بلند کرده است
خانم حسینه جلال، فعال حقوق بشر و استاد دانشگاهی که قلبش برای عدالت می‌تپد

این اشخاص صرفاً سخنران نبودند—آن‌ها مشعل‌دارانی بودند که راه را در میان تاریکی روشن کردند

موضوعات کلیدی بحث: از روح مردم تا میدان عمل

این مجمع سفری بود به اعماق نیازها، رویاها و راه‌حل‌های افغانستان. هر موضوع پنجره‌ای به سوی امیدی گشود که از خاموشی سر باز می‌زند.

نیازهای متافیزیکی: التیام روح شکسته یک ملت

دکتر صحرا کریمی با صدایی آمیخته از درد و امید گفت: «افغانستان امروز بیش از غذا و سرپناه نیاز دارد. ما باید هویتمان را بازسازی کنیم؛ امیدی که بگوید فردا هنوز از آن ماست.» او از گروه‌های افراطی (طالبان) سخن گفت، نیرویی که نه تنها جسم‌ها را زندانی کرده، بلکه با سرکوب فرهنگ و هنر، روح افغان‌ها را هدف گرفته است. خانم منیژه رامزی با نگاهی عمیق افزود: «ادبیات، آموزش و داستان‌های خودمان می‌توانند این زخم‌ها را التیام دهند.»



ابتکار برین برای توسعه

Bareen Initiative for Development (BID)

باید دوباره کشف کنیم که کیستیم.» اینجا بود که روشن شد دموکراسی فقط رأی دادن نیست—زندگی با عزت و آزادی است.

اتحاد نیروهای ضد طالبان: با هم یا نابود شویم

خانم حسینه جلال با عزمی راسخ اعلام کرد: «ما با دشمنی روبه‌رو هستیم که تنها با همبستگی شکست می‌خورد. تفرقه میان نیروهای سیاسی، نظامی و مدنی ضد افراط‌گرایان بزرگ‌ترین هدیه به آن‌هاست.» او خواستار جبهه‌ای متحد شد که سیاستمداران، مبارزان و فعالان را زیر یک هدف واحد گرد آورد. خانم نگاره میرداد تأکید کرد: «بدون حمایت دیپلماتیک جهانی، این اتحاد شکل نمی‌گیرد. ما به فشار بین‌المللی نیاز داریم.» این بحث زنگ بیدارباشی بود: با هم بایستیم یا از هم بپاشیم.

ظهور رهبری جوان: نسلی که سنت‌ها را بازتعریف می‌کند

خانم نظیفه محبوبی با پرسشی جسورانه بحث را شعله‌ور کرد: «آیا وقت آن نرسیده که رهبری سنتی کنار برود و جوانان پیش قدم شوند؟» خانم حسینه جلال پاسخ داد: «با احترام به نسل قدیم، آن‌ها دیگر پاسخگوی نیازهای امروز نیستند. جوانان با شجاعت و نگاه تازه‌شان آینده را می‌سازند.» دکتر صحرا کریمی به دختران جوان اشاره کرد: «دخترانی که زیر سایه طالبان درس خوانده‌اند و فریاد زده‌اند، پیشگامان تغییرند.» این بخش نوید نسلی را داد که نمی‌خواهد در گذشته بماند—نسلی که نه تنها دموکراسی را می‌خواهد، بلکه آن را می‌فهمد.

نیاز به احیای دموکراسی: چرا و چگونه

خانم منیژه رامزی با آرامشی قاطع گفت: «دموکراسی بدون ذهن‌های بیدار ممکن نیست. باید از آموزش، رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی شروع کنیم.» خانم نگاره میرداد از نقش جهان سخن گفت: «طالبان باید با فشار جهانی مجبور به عقب‌نشینی شوند.» خانم حسینه جلال زنان را در قلب مبارزه قرار داد: «بدون زنان، دموکراسی ناقص است. آن‌ها باید در مرکز باشند.» این بخش نه تنها "چرا"، بلکه "چگونه" را هم روشن کرد.

نقشه راه احیای دموکراسی: غلبه بر افراط‌گرایان و شکست آن‌ها

گروه‌های افراطی با رد دموکراسی و چسبیدن به باورهای کهنه، مانع اصلی‌اند. اما شکست آن‌ها رویا نیست—هدفی دست‌یافتنی است، اگر این نقشه راه را با دقت و شجاعت دنبال کنیم:

- تشکیل ائتلافی فراگیر ضد افراط‌گرایان: نیروهای سیاسی، نظامی و مدنی ضد طالبان باید متحد شوند. این ائتلاف به رهبری مشترک، برنامه‌ای روشن و صدایی واحد نیاز دارد. جوانان و زنان نباید نمادین باشند، بلکه مغز متفکر آن باشند.

- فشار دیپلماتیک و اقتصادی جهانی: جامعه بین‌المللی باید طالبان را با تحریم‌های هوشمند منزوی کند، منابع مالی‌شان را قطع کند و از به رسمیت شناختن آن‌ها خودداری کند. این اقتصاد شکننده آن‌ها را فلج خواهد کرد.

- آموزش و آگاهی دیجیتال: طالبان نمی‌توانند اینترنت را کامل کنترل کنند. باید از پلتفرم‌های آنلاین برای آموزش دموکراسی، تاریخ و حقوق بشر استفاده کرد. رادیو و شبکه‌های اجتماعی ابزار بیداری مردم‌اند.

- تقویت نیروهای نظامی و مدنی داخلی: گروه‌های نظامی ضد طالبان، مانند آن‌هایی که در مناطق کوهستانی‌اند، به تجهیزات و آموزش نیاز دارند. همزمان، شبکه‌های مخفی مدنی در شهرها باید برای اعتراضات مردمی سازمان‌دهی شوند.

- شبکه‌سازی رهبران جوان و زنان: شبکه‌ای جهانی از جوانان و زنان افغانستان باید شکل بگیرد تا استراتژی بچیند و عمل کند. این شبکه می‌تواند از بیرون به داخل کمک کند و طالبان را از درون بی‌ثبات سازد.



ابتکار برین برای توسعه

Bareen Initiative for Development (BID)

- احیای فرهنگی: ترویج هنر، موسیقی و ادبیات افغانستان هویت ملی را زنده می‌کند. این کار طالبان را که دشمن فرهنگ‌اند، در سطح ایدئولوژیک تضعیف می‌کند.
- آمادگی برای انتقال قدرت: وقتی طالبان ضعیف شوند، چارچوبی دموکراتیک باید آماده پر کردن خلأ باشد. این ساختار باید فراگیر، شفاف و ریشه در مشارکت زنان و جوانان داشته باشد.
- نقشه راه طالبان را نه با مذاکره، بلکه با انزوا و فروپاشی دور می‌زند. کسانی که دموکراسی را درک نمی‌کنند، جایی در افغانستان آزاد ندارند. این مسیر سرزمین ما را به آزادی می‌رساند.

نتیجه‌گیری: امیدی که به حرکت درآمده

مجمع دموکراسی برین چیزی بیش از یک گردهمایی بود—نقطه پرتاب یک جنبش بود. این مجمع ثابت کرد که دموکراسی در افغانستان، با وجود سلطه طالبان، هنوز نفس می‌کشد—در رویاهای جوانان، فریادهای زنان و اراده مردمی که نشکسته‌اند. از نیاز به التیام روح جمعی تا اتحاد نیروهای ضد طالبان، از ظهور رهبری جدید تا نقشه راهی روشن برای شکست طالبان، همه چیز در این دو روز زنده شد.
این مجمع پیروزی بود، نه فقط به خاطر کلماتش، بلکه به خاطر جهتی که تعیین کرد. ابتکار برین برای توسعه نشان داد که می‌تواند کانون امید و عمل باشد. این پایان نیست، بلکه آغاز سفری به سوی آزادی است. آینده افغانستان در دستان ماست—اگر با شجاعت و ایمان با هم پیش برویم.

پیشنهادهایی برای برنامه‌های آینده مجمع دموکراسی برین

این رویداد پتانسیل "مجمع دموکراسی برین" را به نمایش گذاشت. برای حفظ این حرکت، پیشنهادهایی برای برنامه‌های آینده ارائه می‌شود:
- مجمع "نقش زنان در بازسازی دموکراسی": نشست ویژه برای بررسی راه‌های تقویت نقش زنان در سیاست، جامعه و مبارزه ضد طالبان، با تمرکز بر داستان‌های موفقیت زنان افغان در تبعید.
- کارگاه "آموزش دموکراسی دیجیتال": برنامه‌ای عملی برای آموزش جوانان افغان در داخل و خارج کشور، با تأکید بر استفاده از فناوری برای آگاهی‌بخشی و سازمان‌دهی تلاش‌های مدنی.
- کنفرانس "ائتلاف جهانی برای افغانستان آزاد": گردهمایی سیاستمداران، دیپلمات‌ها و فعالان بین‌المللی برای تشکیل جبهه‌ای جهانی در حمایت از دموکراسی در افغانستان و فشار بر طالبان.
این ابتکارها می‌توانند گام‌های بعدی این جنبش حیاتی باشند.